

İBN HÂCER'DE OSMANLI'LARA DAİR HABERLER

ŞEVKİYE İNALCIK

İlmî yardımcı

Muhaddis, fakih ve müverrih sıfatiyle meşhur olan İbn Hâcer al-^cAskalânî'nin biyografî ve tarih sahasında vücutte getirdiği eserlerde Osmanlı'ları ilgilendiren mühim kayıtlar bulunmaktadır. Tarihçiler, bu kayıtları ehemmiyetle nazarı itibara almışlardır¹. Zira bu kayıtlar Osmanlı tarihinin ilk devirleri hakkında elimizdeki çok mahdut muasır şehadetler arasında bulunmaktadır. İbn Hâcer, 12 Şa^cban 773 de (18 Şubat 1372) 'Askalan'da doğdu. Babası tanınmış ulemadandı. İbn Hâcer, devrinin al-Bulkînî, İbn al-Mulâkki, al-Firûzâbâdî, Zeyneddîn al-İrâkî gibi en meşhur ulemasından hadîs, fikh ve lisaniyat tahsil etti. Mısır, Suriye, Hicaz ve Yemen'de birçok seyahatler yaptı. Bilhassa hadîs üzerinde çalıştı ve "devrinin en büyük muhaddisi,, olarak tanındı. Kahire'de büyük bir muvaffakiyetle hadîs ve fikh okuttu. İbn Hâcer, mühim idarî vazifelerde de bulundu. 1423 de al-Bulkînî yerine Kadiülkudât tayin edilerek muhtelif fasılalarla 21 sene bu hizmette kaldı. 1449 Şubatı'nda öldü. Muhtelif sahalara ait eserlerinin sayısı 150 yi geçmektedir. Onun mufassal bir biyografisini talebesi Sahavî " *al-Cevâhir ved-dürer fi tercemeti Şeyh ül-islâm ibn Hâcer* „ de yazmıştır².

Büyük islâm âliminin bizi ilgilendiren tarihî - biyografik eserleri şunlardır :

I. *ed-Dürer ül-kâmine fi^câyân il-mia es-sâmine.*

II. *Enbâ ül-gomr fi ebnâ il^comr.*

Bu yazıda, Enbâ ül-gomr'da I. Murat, Ankara Savaşı ve Bâyezid'e ait parçayı Arapça metni ve tercümesiyle neşrediyoruz³. Bunun için İstanbul'da Köprülü Kütüphanesi (No. 1007-8, birinci cilt: 773-811; İkinci cilt: 814-850. yazı tamamıyla noktasız nesih kırmayı — istinsah tarihi yok) ve Fatih Kütüphanesindeki (No. 4190-91, birinci cilt: 773-811, istinsah tarihi 872; ikinci cilt: 816-850, istinsah ta. 992) nüshaları karşı-

¹ Mükrimin Halil Yinanç, *Düsturnâme-i Enverî, medhal*, s. 83, 87; İ. Hakkı Uzunçarşılı, *Osmanlı İmparatorluğa Teşkilât: müsvedde I, Türk Tarih Kurumu*, s. 8; A. S. Atiya, *The Crusade in the later middle ages*, London 1938, s. 449.

² Brockelmann, GAL, 67-70; E İ, II, s. 402-403.

³ *Ed-Dürer ül-Kamine'deki* kısımları ileride neşredeceğiz.

laştırdık. İstanbul'daki diğer nüshalar (Veliyüddin: 2340-2341 ve Nuruosmaniye: 3056; Yenicami: 814), muhafaza edilmek üzere Anadolu'ya gönderilmiş. Biz Köprülü nüshasını esas tuttuk.

İbn Hâcer, kendisi kitabının başında, eserinin kaynaklarını söylüyor ve diyor ki: 773 senesinden itibaren, yetiştiğim zamanın hâdiselerini topladım ve bu zamana kadar her sene mufassal bir şekilde râvî'lerin sözlerine dayanarak, bilhassa kendileriyle bulduğum ve bana icazet veren büyüklerin hayatlarını bir araya getirdim. Burada naklettiklerim, ya bizzat gördüklerim ya kendilerine başvurduğum kimselerin sözleri yahut da itimada şayan şeyhlerimin ve arkadaşlarımin eserlerinde bulduklarımdır. Meselâ bu yazıların çoğu, kendileriyle bizzat görüştüm İbn ül-Furât ve İbn Dukmak'ın eserlerinden nakledilmiştir. Keza allâme İbn Haccî, Takîyyüddin el-Fâsî, Takîyyüddin el-Makrizî, Salâhaddîn al-Akfahsî ve Bedrüddîn Aynî'yi okudum⁴.- İbn Hâcer, kendi kitabını İbn Kesîr'in tarihine ve İbn Râfi'in vefiyatına zeyil olarak göstermektedir⁵. *Enbâ'in* Osmanlılar hakkında verdiği malûmatı, yukarıda zikrettiği kaynaklarda da buluyoruz. Bu eserleri tarıyarak çıkardığımız parçaları yakında ayrıca neşretmeği ümit etmekteyiz. Burada İbn Hâcer'in verdiği malûmatın tarih bakımından incelenmesini ve kıymetlendirilmesini tarihçilere bırakıyoruz⁶.

ENBÂ ÜL-GOMR Fİ EBNA İL'OMR

Cilt I, sahife 105^a, sene 796 :

Rum (memleketi) sahibi Murad b. Orhan b. Erden Ali ارردن علی b. Osman b. Süleyman b. Osman al-Türkmanî, bu sene içinde ölenler arasındadır. Bunların soylarının Hicaz Arap'larından olduğu söylenir⁷. Aralarında ilk defa meşhur olan kimse Süleyman'dır. Kendisi gazalar yapar, ona tâbi olan asker de (bu gazalarda) beraber bulunurdu. Cesur, kahraman bir insandı ve bu (vasıflarıyla) meşhur oldu, tabileri çoğaldı; sonra öldü. Yerine oğlu Osman geçti. Osman, 730 senesi sıralarında Bursa'yı fethedip burasını yurt edindi. Sonra onun yerine oğlu Erden Ali geçti. Cihadda, ulema ve sülehayâ (gösterdiği) yakınlıkta babasından daha ileri gitti. Bir çok tekke ve zaviyeler yaptırdı. Sonra öldü ve yerine oğlu Orhan geçti. Sonra Orhan (da) öldü ve onun

⁴ *Enbâ ül-gomr'na* başındaki bu parça *Kesf uz-Zunûn'da* aynen alınmıştır (Ş. Yaltkaya - Kılıslı R. Bilge neşri, 1943, s. 170.)

⁵ *Enbâ'dan* seçilen bir kısım biyografiler R. Guest tarafından neşredilmiştir: *The Governors and Judges of Egypt*, Gibb memo. t. XIX.

⁶ Şimdilik Mükrimin Halil Yinanç'ın *Medhal'ine* bak.

⁷ Fatih nüshası kenarında şöyle bir kayıt var : «Türk tarihlerinde aşikâr olduğu üzere, Osmanlı'ların aslının, Hicaz Arap'larından olduğunu söylemesinin aslı yoktur. İbn İyas'ın tarihinin haşiyelerinde bunun asılsız olduğu hakkında itimada şayan bazı yazılar gördüm >>.

yerine oğlu M u r a d geçti. M u r a d, denizi aşdı ve Kostantaniyye Halici arkasındaki (yerlere) inip buranın (ahalisini) zelil kıldı, nihayet onlar kendisine cizye verdiler. Memleketinde adaletle hüküm sürdü. Kâfirlere karşı cihaddan hiç geri kalmadı, neticede memleketi genişledi. Murad kâfirlerle, arasında vuku bulan bir harpte öldü. Oğlu Ebu Yezid'i veliaht yaptı (عهدل) Saltanat müddeti 20 senedir.

Cilt I, sahife : 159 a, sene : 805

Bu senenin başında Timurlenk, Ebu Yezid b. Osman'a hücum etti; onu ve oğlu Musa'yı esir etti. Sonra Ebu Yezid öldürüldü «قتل ابو يزيد» Kendisi islâm hükümdarlarının en büyüğü, iman cihetinden en kuvvetlisi ve kâfirlere karşı en çok gaza yapanı idi. Zamanındaki hükümdarların cihaddan kaçınmalarını ve vergi «الكنوس» almalarını hoş görmezdi. Timurleng 803 senesinde Şam ülkelerinden Doğu cihetine dönüp Bağdad'a hücum ettikten sonra Rum (ülkeleri) 'tarafına döndü ve geçen senenin sonlarında buraya vasıl oldu. Mardin sahibine mektup göndererek yanına gelmesini emretti. Onun için (buna) uymaktan başka yapılacak bir şey yoktu. Bunun üzerine Timur'un yanına gitti. (Timur) sonra, hilekârlık ve yalancılıkla, âdeti olduğu üzere, sulh için Bayazid'e mektup gönderdi. Bayazid onun, memleketine geldiğini ve bir çok yerleri (almak) istediğini işitince, askerlerini toplamıştı. Sulhu kabul etmedi ve Timurleng'i memleketinden çıkarmak için askerleriyle beraber ona karşı çıktı, on beş gün (yoluna) devam etti. Timurleng ona gene mektup gönderdi; (bu mektupta) ona şöyle söylüyordu: "Sen Allah yolunda cihat yapan bir insansın, senin mahvedilmem istemem; fakat sen babandan ve dedenden sana kalan memleketlerle alâkadar ol ve onlarla kanaat et, Melik Ebu Said zamanında Rum sahibi Eretna'nın «ارطنا» olan memleketleri bana teslim et,.. İbn Osman bunu (kabule) temayül ettiği bir sırada, kendisine Timurlular'ın Kemah'a saldırdıkları ve orayı yağma ettikleri (haberi) geldi. Bunun üzerine anladı ki, Timur sulh istemiyor ve bundan ancak bir hile olarak bahsediyor. İki tarafın orduları birbirine yaklaştığı vakit Timurleng, bir hile olarak kendini kaçır (gibi) gösterdi. İbn Osman bunu anlamadı ve arkasından, bugün Engüre «انكوره» denilen yere kadar (askerlerini) şevketti. Onlara yaklaştıkları vakit Timurleng pusuda gizlenmiş olan bir fırkasını çıkardı ve kaçanları (yani kaçır gibi geri çekilen askerlerini) geri döndürdü. O zaman İbn Osman'ın askerleriyle karşı karşıya geldiler. Onlar (Bayazid'in askerleri) yorgunluktan ölü gibiydiler. Derhal onlara hücum ederek büyük bir kısmını öldürdü. Sonra üzerlerine pusudan çıkan (askerleri) hücum ederek onları (tamamiyle) mağlup etti. Süleyman b. Ebu Yezid b. Osman kaçarak Bursa'ya döndü. Sonra Konstantiniyye'ye geçti, askerinin çoğu onunla beraberdi. Timurlular askerinin geri kalanını çevirdi-

ler ki, Süleyman'ın babası da bunlar içinde bulunuyordu. Kendisini esir alıp Timur'a götürdüler; askerler darma dağın oldu. Timurlular Rum ülkelerine dalıp (şehirleri) fesada boğdular. Yağma ettiler, bir çok köyleri yaktılar. Bu ifsadlarıyla Rum memleketlerinde dört ay kaldılar. Ebu Yezid b. Murad b. Orhan b. Osman, Timur'un esaretinde öldü. Kendisi serbest idi; fakat, ya kahrından veya başka sebepten kendisine ecel yetiştii. Timur, onun memleketlerini, İbn Osman almadan evvel kimin elinde idiye, onlara taksim etti. (Timurlular) Şam (Suriye) de yaptıkları şeyleri Rum'da da yaptıktan sonra Timur o senenin Şaban ayında memleketine döndü.

Sultan Mahmud Han ölmüştü. Timur onun memleketini idare ediyor, fakat isim ve fiil Cengiz soyundan olan onlara ait bulunuyordu. Sultan Mahmud, Timur'la beraber Şam vak'asında hazır bulunmuştu.

Ebu Yezid, dünyanın seçkin meliklerinden biri idi. Babalarından ve soyundan hiç bir kimse bir lâkab almamış, Sultan veya . Melik (unvanıyla) anılmamıştı, onlara ancak bazan emir, bazan da hundgâr «خوندار» denilirdi. Kendisi haşmetli, ilmi ve âlimleri seven; Kur'an ehline teveccüh gösteren bir (hükümdar) idi.

Şeyh Takiyüddin al-Makrizî'nin vazısında şunları okudum ki, ona bunları Emir Al-Hasene al-Keçkenî «الكجكي» anlatmıştı. (Makrizî onun ağzından naklen şöyle söylüyor): "Elçi olarak Ebu Yezid'e gittiğim vakit onunla beraber hamama girdim. Burada, içinde yıkandığı bir havuz vardı ki tamamiyle gümüş idi, keza içinde yemek yediği, (su) içtiği ve kullandığı kaplar da böyle idi,,. Makrizî, tabib Şemsüddin b. al-Sagıyr'in de-bu zatı el-Melik üz-Zahir, (Bayezid'in) kendisinden hazık bir tabib istemesi üzerine ona göndermiş, gittiği zaman onun ikram ve atıyyelerine mazhar olmuştu- (Rum ülkesinden) döndükten sonra aşağıdaki şeyleri bildirdiğini söyler: "İbn Osman sabahleyin erkenden yüksek geniş bir yerde oturur, halk da kendisinden uzakta, onun görebileceği bir yerde dururlardı. Bir haksızlığa uğruyan kimse ona müracaat eder ve derhal işi halledilirdi. Memleketinde emniyet o derece idi ki, bir kimse yüklü deveyi her hangi bir yerde bırakır gider de kimse ona taarruz etmezdi. Hizmetinde bulunan her kese yalan söylememelerini, hiyanette bulunmamalarını şart koşmuştu; fakat zevk ve şafaya ait ne isterlerse yaparlardı¹ ,, Memleketlerinde zina, livat, şarap ve afyon içmek çok yapılmış olup bunu açıktan açığa yaparlardı. İlimle meşgul olan her kese çok fazla ikramda bulunurlardı. Ebu Yezid hiç kimsenin raiyetinden birinin -ölü veya diri olsun- malına taarruz etmesine imkân bırakmazdı. Eğer bir kimse varis bırakmadan ölürse, malı kadının yanına emanet bırakılırdı. Kendisiyle beraber gazaya giden (askerler) ellerine geçirdikleri hiç bir şeye taarruz etmezdi. Öldüğü vakit arkasında eviâtla-

¹ Bu cümle şu mânaya da gelebilir: « Fakat kendisi zevk ve sefaya ait ne isterse yapardı» .

rından Süleyman, Muhammed, Musa ve İsa'yı bıraktı. Saltanata Süleyman geçti ve babasının yolunda yürüdü. Bir müddet sonra kardeşi İsa kendisine karşı isyan etti ise de, onu öldürdü. Ondan sonra da kardeşi Musa isyan etti ve kendisine üstün gelerek Süleyman'ı öldürdü. Sonra Muhammed isyan edip o da kardeşi Musayı öldürdü. Saltanatı ele geçirerek bu sene içinde ölünceye kadar (hükümdar olarak) kaldı. Ondan sonra yerine oğlu Murad b. Muhammed. b. Ebu Yezid b. Osman geçti.

Timurleng'in İbn Osman'ın memleketine yürümesinin sebebi şu idi: Ahmed b. Yusuf ve Kara Yusuf onun yanına kaçmışlar ve Ebu Yezid de onları himayesine almıştı. Timurleng, Bağdad'a hâkim olduktan sonra Ebu Yezid'e onların (iadesi) hakkında mektup gönderdi; fakat ö, bundan imtina etti. Bu vaziyet üzerine Timurleng bunu onunla harp için bir bahane «ذریعه» yaptı ve üzerine yürüdü. İbn Osman kendisine güveniyordu. Hemen askerlerini topladı; beklemeye sabretmedi. Bunun üzerine olan oldu. Timurleng'in ilk aldığı yer Kemah kalesidir ki, burası çok müstahkem bir kale idi. Bundan sonra Rum'daki Tatarlar'a birleşmek hususunda mektup göndererek soydaş olmalarından bahsetti, teveccüh gösterdi ve vaatlerde bulundu. Bunun üzerine onlar da kendisine yardım vaadinde bulundular. İbn Osman'ın, içinde bulunduğu vaziyette, Timurleng'in askerine hücum etmek istemesi yanlış bir fikirdi. Çok kalabalık olan askeriyle (Timurleng'in) askerinin arkasına düşmek, onlara muzaffer olmak için çöller ve sahralardan geçmiş, büyük bir cehtle yoluna devam etmişti; (Askerler) usanç getirmiş, yorulmuş, acıkmış ve susamışlardı. Timurleng'e gelince: O, hiç bir köy ve şehirden mukavemet görmeksizin yoluna devam edip askerleriyle gayet sakin bir şekilde yürüdü. Casusları vasıtasıyla Osman oğlunun yaptığı şeylerden haberdar olmuştu. Bunun üzerine yürüyüşünü ağırlaştırarak ordularını dinlendirdi. Nihayet onlarla karşı karşıya gelip harbe tutuştu. Bunun üzerine daha evvel kandırdığı Tatarlar kaçtılar. Onlar kaçınca kalanlar da kaçtı. Onların karşılaşmaları Ankara «أنقرة» şehrinde oldu. Süleyman b. Ebu Yezid b. Osman, yanındaki (askerle) beraber sahil tarafına gidip deniz yoluyla Kostantiniyye'ye geçtiler. Babası İbn Osman yakalanıp Leng'in huzuruna getirildi. Timur kendisini azarladi ve hiddet gösterdi. Bayezid esir olarak onunla beraber kaldı. Bu vak'a bu senenin Zilhicce ayında oldu.

انبياء الفجر في ابناء العمر ابن الحجر المقلاني (*)

« Birinci cilt, s. 105 sene 796 »

ومنها ¹ مراد ابن اردخان ² ابن اردن علي بن عثمان ابن سليمان ³ ابن عثمان التركي صاحب الروم يقال ان اصاهم من عرب الحجاز ⁴ وكان اول من نبه منهم سلمان فكان يقزو ومعه نفر من المتطوعه وكان شجاعا بطلا ⁵ فاشتهر بذلك وكثر اتباعه ثم مات فقام ابنه عثمان مقامه وفتح برضا استوطنها في حدود الثلاثين ثم قام ابنه اردن علي مقامه فارى على ابيه في الجهاد وقرب البلما والصلحا وعمرا الحواتك والزوايا ثم مات فقام ابنه اردخان ⁶ مكانه ثم مات فقام ابنه مراد فركب البحر ونازل ماوراء خليج القسطنطينيه واذلهم حتى بذلوا له الجزية ونشر المدل في بلاده ولم يزل مجاهدا في الكفره ⁷ حتى اتت مملكته ومات في حرب وقعت بينه وبين الكفار وعهد لابنه ابي يزيد وكانت مدة مملكته عشرين سنة ⁸

« Birinci cilt, s. 159 a - sene 805 »

في اولها استولى تمرلنك علي ابي يزيد ابن عثمان و اسره و اسر ولده موسى ثم قتل ابو يزيد وكان من اكبر ملوك الاسلام و ايمانهم يقينا و اكثرهم غزوا في الكفار وكان يتكر علي ملوك عصره فتقاعدهم عن الجهاد واخذهم المكوس فلما رجع تمرلنك في سنة ثلاث من البلاد الشاميه الى جهة المشرق ثم عرج علي بغداد عاد الى جهة الروم فوصل اليها في اواخر السنة الماضيه و ارسل الى صاحب ماردين فامر ¹ بالحضور اليه فلم يكن له بد من ² موافقته فتوجه اليه وراسل ابا يزيد في الصلح علي عادته في المكر والزها وكان ابو يزيد قد جمع المساكر لما بلغه قصده الى بلاده و استكثر منها فلم يجبه الي الصلح و رحل بسكره الي جهه تمرلنك ليترده عن بلاده (فلما راي ³) فسار خسه عشر يوما فراسل تمر ايضا يقول له انك رجل مجاهد في سبيل الله وانا لا احب قتلك و لكن انظر الى البلاد التي كانت مملكه من ابيك وجدك فاقنع بها وسلم لي البلاد التي كانت مع ارطنا صاحب الروم في ذمن الملك ابي سعيد قال ابن عسمن الى ذلك قبلته ان التمويه اغاروا علي كاج و نهبوا فتحقق ابو يزيد ان تمر لا يحب الصلح و لا يذكره الاخذيل فلما تقارب المسكران اظهر تمرلنك الهزيمه خذيه فلم يفتن ابن عسمن لذلك و ساق خلفه الى مكان يسمى الان انكوره فلما قربوا منهم اخرج تمرلنك طائفه كانوا مستتركين و اداح المنهزمين فتلاقوا مع عسكر ابن عسمن وهم كاللوت من التعب فلاقاهم اوليك على المور فقتل منهم مقتل عظيمه ثم هجم عليهم كين لتمرلنك فهزمهم و توجه سلمان ابن ابي يزيد ابن عثمان الى برضا منهزما ثم عدى الى القسطنطينيه و معه اكثر

* Asıl metinde bir çok yerde kelimeler noktasızdır, biz burada noktaladık.

¹ Yani bu yıl içinde ölenlerden.

² Fa : ارتمان ³ Fa : عثمان بن سليمان

⁴ Fa : Kenarda : علي ماصرح به التاريخ التركي و رأيت بخط : بعض الثقات في حاشيه تاريخ لابن اياس انه باطل

⁵ Fa : بطالا ⁶ Fa : ارتمان

⁷ Fa : - ¹ F : يامره

² F : و موافقته ³ Fa : -

السكّر و احاط التمر به ببقية السكّر وفيهم ابوه فاحرروه و اتوه الى تمر و تفرقت المساكر شذر
مدر و خاض التمر به في بلاد الروم فافسدوا و نهبوا و احرقوا عدة قرى و اقاموا بالروم اربعة اشهر
في الافساد و مات ابو يزيد بن مراد ابن اردخان ابن عثمان في اسر تمر و كان مطلقا فادركه اجله اما من القهر
او من غيره و فرق عمر مملكته على من كانت بيده قبل اقتراع ابن عثمان لها منهم و رجع تمر لك الى بلاده
في شبان من السنة بعد ان صنعوا في الروم نحو ما صنعوا في الشام فأت السطان محمود خان و كان تمر
يدبر مملكته و الاسم و الفعل لهم و هم من ذرية جنكيز خان و كان حضر واقعه الشام مع تمر و كان
ابو يزيد بن عثمان من خيار ملوك الارض و لم يكن يلقب بلقب ولا اخذ من ابائه و ذريته و لا ادعى بسطان
ولا ملك و انما يقال الامير تارة و خوندكار تارة و كان مهابا يحب العلم و العلمها و يكرم اهل القران
و قرأت بحظ الشيخ نقي الدين المرزي انه سمع الامير الحسن الكجكي يقول دخلت معه لما توجهت
اليه رسولا الحلم فكان الحوض الذي يتسل فيه جمه فضه و كذا كانت اوابيه التي ياكل فيها و يشرب
و يستعملها قال و اخبرني شمس الدين ابن الصغير الطيب و كان الملك الظاهر وجهه اليه بسواله في طيب
حاذق قلبا و وصل اليه اكرمه و اعطاه قال و كان بعد ان رجع يحكي ان ابن عثمان كان يجلس
بكرة النهار في براع متسع و وقف الناس باليد منه بحيث يراهم فن كانت له غلامه رفعا اليه فزالها
في الحمال و كان الامن في بلاده فاشيا بحيث يمر الرجل و الرجل مطروحا¹ بالبضاعة فلا
يتعرض له احد و كان يشترط على كل من يخدمه ان لا يكذب ولا يخون و لكنه يصنع
من السموات ما اراد قال و كان الزنا و اللواط و شرب الخمر و الحشيش فاشيا في بلادهم ينظرون
به و يكرمون كل من ينسب الي العلم غاية الاكرام و كان ابو يزيد لا يمكن احدا من التعرض
لمال احد من الرعية حيا و لا ميتا و ان من مات و لا وارث له يودع ماله عند القاضي و كل
من غزا معه لا يتعرض لشي مما حصل² في يده و ترك لما مات من الاولاد سليمان و محمدا و موسى
و عسى فاستغل بالملك سليمان و ساز على طريقة ابيه ثم تار عليه اخوه عسى فقتل ثم تار اخوه
موسى فقتل و قتل سليمان ثم تار محمد فقتل موسى و استغل محمد بالملك الى ان مات في سنة ثلثا
و قام بيده ولده مراد بن محمد ابن ابي يزيد بن عثمان و كان السبب في قصد الملك بلاد
ابن عثمان ان احمد بن يوسف³ و قرا يوسف كانا قد فر اليه فاجازها فراسل الملك بعد ان غلب
على بغداد فيهما ما منع فحصل في ذلك⁴ ذريته الى قتاله فتوجه اليه و كان ابن عثمان قوى
النفس يجمع المساكر و لم يقع الانتظار فكان ما كان و اول ما ملك الملك قلبه كجكي و كانت
في غاية الحصانة ثم راسل التار بالنزول¹ بالروم و بين اليهم الحنسية² و مناهم و وعدهم فوعده
بالمعاونة فن الراي الفاسد ان ابن عثمان اراد ان يدهم بيسكر الملك على غرة فسلك بيسكره الجرار
في مهامه و فقار له كون³ من ورا السكّر و يظفر بهم فسار مجدا فتمسوا و لغوا و جاعوا و عطشوا
و استمر الملك سايرا⁴ لا يرده احد ممن قره و لا يلد بل سار بيسكره متمهلا و قد بلغه ما صنعه
ابن عثمان من جواسيسه فباطا في مسيره و اراح جيوشه فاتفق اسم القوا فقتلوا فانهزم التار
الذين كان قد خذتهم و انهزم الباقون بهزيمتهم و كان ملتفاهم بمديته انقره فسار سلسن⁴ ابن ابي
يزيد بن عثمان بمن معه الى جهة الساحل و ركبوا البحر الى قسطنطينية و قبض على ابيه ابن عثمان فاحضر
بين يدي الملك فلامه و عنفه و استمر معه في الاسر و كانت الوقعة في ذى الحجة من هذه السنة

¹ Fa : - . 'F : حصل

² Üveys olması lâzım. ³ F. nüs : لجعل ذلك

⁴ Fa : nüs : النزول ² Fa : بالحنسية

³ F a nüs : ليضم yukarıdaki kelimenin ليكون olması lâzım.

⁴ Fa : سلسن